

[Indenrigsministeren.]

hvori det er vedtaget i det høje Folketing, og jeg kan anbefale det høje Landsting at stemme for det i denne Skikkelse.

Oppositionen har i Udvalget krævet en hel Række Oplysninger, som Udvalgsflertallet ansaa for overflødige, og som ogsaa var overflødige. Naar nu det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen), hvis Tale her jo i det væsentlige var en Gentagelse af flere Taler om samme Emne, som det ærede Medlem har holdt her i Tinget tidligere, og hvis Tale jeg derfor ikke paa ny i Enkeltheder skal komme ind paa, beklagede sig kraftigt over, at man hverken har villet undersøge eller give Tid til Overvejelser, saa maa jeg sige, at Lovforslaget er jo ikke kommet bag paa de Herrer. Det forelaa til Behandling i det høje Landsting i forrige Rigsdagssamling. Da kom man ikke og sagde: Vi ønsker alle de Oplysninger, som nu kræves. Forslaget har i denne Rigsdagssamling været til en meget langvarig og omfattende Behandling i Folketinget. Det ærede Medlems Meningsfæller i Folketinget har intet som helst Forsøg gjort paa at kræve Oplysninger af den Art, som det ærede Medlem her ønsker. Jeg maa da sige, at naar man nu i den 11te Time opstiller slige Krav, er vi jo vel kendt i den høje Rigsdag med, hvad dette betyder, og derfor maa det ærede Medlem ogsaa, synes det mig, kunne forstaa, hvorfor Svaret er blevet, som det blev.

Lovforslaget er, som jeg har sagt saa mange Gange, ogsaa her i Tinget, foranlediget derved, at man har set Eksempler paa, at den kommunale Valglov af 1924 kan bruges paa en saadan Maade, at den reducerer Skatteydelsen som Vilkaar for Adgang til at udøve kommunal Valgret stærkere, end man maa anse det for heldigt. Der er ved Valgloven af 1924 sket en Afsvækkelse af de tidligere Regler, en Afsvækkelse, som i alt for høj Grad mindsker den Betydning, det har for den enkelte Borger, at han yder sin Skat til Kommunen og giver sit Bidrag til Kommunens økonomiske Forvaltning. Jeg har sagt saa mange Gange her, at naar man kan undlade at betale i de 3 Skatteaar, og Kravet om, at man som Betingelse for at forblive paa Valglisten ved dennes endelige Berigtigelse skal have betalt den i det forudgaaende Kalenderaar til Udpantning forfaldne Skat, kan reduceres i Ly af Loven — hvad det altsaa kan — til, at man kun behøver at betale $\frac{1}{3}$ af dette Beløb, idet de $\frac{2}{3}$ kan eftergives, saaledes at man altsaa kan slippe med at betale $\frac{1}{12}$ af den Skat, man er paalignet

i Tidsrummet mellem to paa hinanden følgende kommunale Valg, saa erkendes det fra Regeringens Side saavel som af Flertaltpartierne i det høje Ting, at man paa dette Punkt er gaaet videre ved Valgloven af 1924, end tilbørligt er, og saa retter man den.

Derfor er det i Virkeligheden ogsaa en Kamp mod Vejrmøller, som Mindretallet etablerer, naar det taler om, at jeg har maattet erkende, at der intet ulovligt er sket i den By, til hvilken jeg gentagne Gange i denne Forbindelse har henvist. Jeg har aldrig paastaet, at der er sket noget ulovligt. Hvis der var sket noget ulovligt, er det klart, at den socialdemokratiske Indenrigsminister forud for Valget i 1925 vilde have skredet ind, men netop dette, at det, der skete, ikke er ulovligt, netop dette er det, der viser Nødvendigheden af, at Loven ændres. Thi det Postulat, som det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds her opstiller, at naar en Lov ikke er overtraadt, er der ingen Grund til at ændre den, det er jo en Paastand af en ganske besynderlig Art, og hvis den fik almindelig Gyldighed, vilde Rigsdagens Arbejde i meget væsentlig Grad mindskes i den kommende Tid. Man maatte vel i og for sig sætte Pris paa, at det skete, da det vilde bevirke en væsentlig Nedgang i Antallet af Love, som den høje Rigsdag vedtager, men det vilde rigtignok opretholde uheldige Tilstande lang Tid efter, at man erkendte dem. Altsaa, jeg har ikke paastaet, at der er sket Overtrædelser af Loven, men jeg har paastaet, at der er sket Misbrug af Loven. Der er handlet imod Lovens Aand, og der er handlet imod Kommunernes Interesse ved den Fremgangsmaade, man gav Anvisning paa i Aalborg forud for Valget i 1925, og som vi kan vente vil blive fulgt rundt om i forskellige Kommuner i den kommende Tid, først og fremmest forud for det forestaaende kommunale Valg, et Misbrug, som man fra Regeringens og fra Flertallets Side vil mindske Adgangen til at øve i den kommende Tid. Derfor er Lovforslaget fremsat, og derfor har det fundet Flertallets Tilslutning. Dette maa være tilstrækkelig Forklaring for det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds og hans Meningsfæller paa, at man ikke har fundet nogen som helst Anledning til at forsinke Færdigbehandlingen af denne Sag ved at søge de Oplysninger, som det ærede Medlem har krævet.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa de Udtalelser, som det ærede Medlem har fremsat; vi har Gang paa Gang i det høje Ting